

№ 22 (674) 28 наурыз 2018 ел (1440, Рабигул-әүвәл)

Дини-иқтимагый газета

1995 елдан чыга

12+

Жәннәт – әниләрнең аяқ астында

«Раббыгыз сезгә бары тик Аңа гыйбадәт қылуны һәм ата-аналарызыға яхшы мәнсәбәттә булығызыны боерды. Әгәр дә аларның берсе яисә икесе дә картайса, аларга «Уф» дип тә әйтмә. Аларга тавышыңы күтәрмә, олылау белән дәш, кече қүцеллелек канатларын жәй. «Раббым, аларга мәрхәмәтле бул, алар мине кече вакыттан тәрбияләделәр», – дип дога қыл». («Исра» сүрәсе, 23-24нче аят)

Бервакыт Пәйгамбәребез (с.г.в.) янына бер кеше килеп: «Әниемә нинди хәрмәт күрсәтсөм, аның ризалығына ирешермен дә, аның алдында булган бұрычымны үтәрмен икән?» – дип сорый. Пәйгамбәrebез (с.г.в.): «Әгәр әниенең күлүнә күтәрғен кипеш Мәдинән Мәккәге барып, хаж гыйбадәтте үтәсәң дә, бу әниенең сине тапқандагы бер тұлғагына да тормый», – ди.

Яғни эти-әни кашындағы бұрычыбыз олы, алар безнен ахирет сәгадетебез, тормышта терәгебез. Пәйгамбәrebез (с.г.в.): «Хурлық, хурлық, хурлық – әниләре картаеп та, аларга кадер-хәрмәт күрсәтеп, үzlөренә җәннәттә урын әзерләмәүчелөргө», – ди.

Әлкама исемле бик диндар кеше яшәгән. Бервакыт ул телсез калған, хәтта шәһадет көлимәсен дә әйтә алмаслық хәлгө килгән. Пәйгамбәrebез (с.г.в.) бу егетнең әнисен чакыртып, аннан улы тұрында сейләвен сорый. Әнисе исе:

– Йә Рәсүллән, Әлкама бик яхшы кеше, гыйбадәтен калдырмыл, тик минем аңа бер шелтәм бар. Ул миңа караганда, хатынның ризалығын алырга, қүнелен күрергө тырыша. Аны яқынрак құрә, аңа яхшыраң мәнсәбәттә, шуңа қүнелем рәнжи, – ди.

– Шуның өчен дә ул телсез калған, гафу ит син аны, – ди Пәйгамбәrebез (с.г.в.).

– Йә Рәсүллән, – ди аңа. – Ул мине рәнжетте. Гафу итә алмыйм.

– Йә, Билал, – ди Пәйгамбәrebез (с.г.в.). – Учак як. Бу ана баласыннан риза түгел. Аナンы рәнжеткән Әлкаманы утка атығы!

– Йә Рәсүллән, – ди аңа, – мондый жәза бирә күрмәгез. Аңа йөрәге моңа түзмәячәк.

– Әй аңа, – ди Пәйгамбәrebез (с.г.в.). – Тәмуг уты – учак утыннан зәһәррәк, күпкә көчлерәк. Әгәр дә ул сине рәнжеткән икән, тәүбәгә килеп тәзәлмәгән һәм син аңа гафу итмәгәнсөн икән, аңа гыйбадәтте дә, намазы да шәфкатыле булмас, ул жәннәннәмгә әләгер. Аңа шунда қүреп никек түзәрсөн?

Аңа улын гафу итә. Улы тәүбәгә килә, шәһадетен теленнән төшерми. Андан олы кеше юк. Пәйгамбәrebез (с.г.в.) әйтә: «Хатын-кызыны яратығыз, өнеки ул – сезнең әниегез, сезнең балаларызыңың әнисе, сезнең қызығыз, апагыз, сенгегез, кыз туганығыз», – ди. Аңага, хатын-кызыга ислам динендә аеруча хәрмәт күрсәтергә боерылған, өнеки һәрбер бෑек ир артында бෑек хатын-кызы тора. Пәйгамбәrebез (с.г.в.) әйтә: «Жәннәт – аналарның аяқ астында», – ди. «Әниене, әниене, әниене, аннан соң әтиене әхәрмәт ит» дигән хәдис тә бар.

Чаллы яңалықтары

Мәулид бәйрәме уңаенан Чаллы мәчетләрендә матур ҹаралар уздырылды. «Туфан» мәчетендә Равил хәзрәт Нуруллин бу бәйрәмнәң асылы тұрында вәгазь сөйләде; ҹарага килгән ир-атлар һәм хатын-кызылар өчен табын да әзерләнгән иде, зәм-зәм сүйнән авыз итәргә дә мәмкинлек тудырылды. «Әбүзәр» мәчетендә дә шундый әчтәлектәге игелекле ҹара үтте, имам-хатыйб Али хәзрәт Багаутдинов бәйрәмгә килгән мәхәллә картларына бүләк-күчтәнәчләр тарапты. ГЭС мәхәлләс мәчетендә Габдерәшит хәзрәт Курмалеев Мәхәммәт пәйгамбәрнең (с.г.в.) сыйфатлары тұрында вәгазь сөйләде, соңынан җәмәгать белән дүрт рәкәттә тәсбих намазы уқылды. «Утыз Имәни» мәчетендә узган

ТР МДН хәбәр итә

Болгар ислам академиясе бинасында Мәхәммәт Пәйгамбәрнең (с.г.в.) туган көненә багышланған Мәулид кичәсе узды. Бәйрәм ТР мәселманнны Диния нәзарәтә тарафыннан Болгарда алтынчы тапкыр оештырылды. Тантанада Татарстан мәфтие Камил хәзрәт Сәмигуллин, Татарстан Республикасы Презьер-министры урынбасары, Бөтәнденъя татар конгрессының «Милли Шура» рәисе В.Шайхразиев, Болгар ислам академиясе Президенты К. Исхаков, Спас муниципаль районы башлыгы К. Нуғаев, шулай ук дин һәм дәүләт эшлеклеләре, Россия тәбәкләре мәфтиләре, мәхтәсiblәr һәм Татарстан мәдрәсәләре вәкилләре катнашты.

Казанның Кабан күле яр буенда бෑек татар галиме, дин әһеле, фәлсәфәче Шиәбәтдин Мәрҗаниң гә һәйкәл ачылды. Чарада ТР Президенты Р. Миннеканов, Татарстан Дәүләт Кинәшчесе М. Шәймиев, Татарстан мәфтие К. Сәмигуллин һ.б. катнашты. Тантанага шулай ук Мәрҗаниң нәсел дәвамчылары, танылған галимнәр, дин, әдәбият һәм сәнгать әһелләре, җәмәгать һәм сәясәт эшлеклеләре, житәкчеләр килгән иде.

Быел Мәрҗаниң тууына 200 ел тулды. Шул уңайдан 2018 ел Республикада Мәрҗани елы дип игълан ителде һәм аның қысаларында Диния Нәзарәтә тарафыннан төрле юнәлештәге ҹаралар үткәрелде, галимнәң хәзмәтләре дәнья курде.

«Ихсан» фондында – яңа акция

«Ихлас» мәчетендә «Ихсан» хәйрия фонды тарафыннан ялғыз әниләр, тол аналар һәм аларның балалары өчен «Мама может» дигән игелекле акция уздырылды. Ислам дине кешеләргө шатлық бүләк итүне, авыр хәлдә ҹалғаннарга ярдәм кулы сузуны, мәмкин булғанча булышуны хуплый, өлеге ҹара да шундый максаттан оештырылды. Хатын-кызылар, берничә сәғатькә булса да тормыш мәшәкәтләрнән арынып торып, үзара жылы мохиттә аралаштылар, тәлинкәләр бизәү буенча мастер-класста катнаша алдылар; гайлә психология белән күзгә-күз ҹарап сейләшү дә үз сораулатына жавап табарга беркадәр ярдәм итте. Ә ҹаралар исә «Хәзинә» клубының тәжрибәле мәгаллимәләрнән мастер-класс алып, тәмле пицца пешерү серләренә тәшәнделәр, рәхәтләнеп үйнадылар. Соңынан бергәләп чәй әчкәндә, мондый кичәләрнәк күпләр өчен рухи терәк булуын тагын бер кат ассызықлап, аларны ай саен үткәү кирәклеге хакында да фикер алышылар.

Байлыкка омтылуның зарары

Габдулла бин Гамр радый Аллаху ганһумадән риваять кылыша, Расүллән (с.г.в.) эйтте: «Бу өммәтнең төзәлүе якыннаң (яғыни Аллахы Тәгаләг булган ныклы ышанычтан, инанудан) һәм бу дөньядан аерылудан башланды. Һәм аның түбәнчелеккә төшүе дә комсызылкытан һәм киләчәккә булган зур өметләрдән башлана». (Шүгбәл-иман, 10429)

Мин байлыкка омтылмаска, киресенчә, байлыктан сакланырга кирәклеге турында вәгазы сөйләгәч, ризасызылык белдерүчеләр, байлыкка омтылырга кирәк, дип эйтүчеләрне ишетергә туры килде. Шунда күрә бу темага кабаттан кайтырга булдым. Чөнки динбезиң ныклыгы очен бу ин әһәмиятле һәрсәләрнен берсе. Беренче карашка кешенең баюы диннен ныгуына гына китерә кебек. Кеше баеган саен сәдакасын күбрәк бирер, ятимнәргә, мәчет-мәдрәсәләргә ярдәм итәр, мөселман өммәтебаер, дин күтәрелер кебек тоела. Эмма, ни гажәп, тормышта киресенчә була. Байлыкка байланың һәрнәсә ахыр чиктә юкка чыга, бетә. Ислам өммәтенен күтәрелүе дә байлыктан ваз кичү белән башлана. Пәйгамбәрез (с.г.в.) Мәккәнен ин бай хатыны булган Хәдичә радый Аллаху ганһәг өйләнә. Шул байлыкны дин юлына сарыф итә һәм, үзе белән бер әйбер алмайча, Мәдинәгә хижрәт кыла. Эбү Бәкер, Гомәр радый Аллаху ганһеләр һәм башка күп кенә сәхәбләр үзләренең бөтен байлыкларын Аллах юлына тоталар. Һәм күп тә көттерми, Аллахы Тәгәлә аларга жину артынан жину биреп, аларның дөнья малларына хужа булуларын насып итә. Бу алда әйтегендән хәдискә дәлил булып тора, Ислам диненең, ислам өммәтенең ничек күтәрелүен курсатып. Һәм хәдиснен икенче яртысы безне өммәтенең тубәнчелеккә төшәрәгә дә мөмкин булуы белән кисәтә. Дөнья бит ул фәкатына сыйнау йорты гына. Э ахирәт йорты мәңгелек.

28.83. «Бу ахирәт йортын Без иман китерүдән һәм Аллахыга буйсынудан-итагать итүдән олугъланмаган һәм жир өстенә бозыклик қылмаган как мөэмминнәр файдасына қылышбыз, жәннәт Аллахы риза булмаган эшләрдән сакланучыларга, яғни тәкъва мөэмминнәргәдә».

Дөнья ничек алып барсан дә көннәрдән беркөнне бетә. Дөньядагы авыр тормышны жәза итеп, яхши бай тормышны бүләк итеп кабул итәрәгә кирәк түгел. Алар икесе дә фәкатына сыйнау һәм вакытлыча гына. Аллахы сөбханәһү вә тәгалә эйтә: 21.35. «Без сезне яманлык һәм яхшилык белән фетнәләп сыйныбыз, сонынан хөкемгә безгә кайтырсыз».

Дөнья байлыгын Аллахы Тәгалә мөэмминнәргәдә, кәферләргә дә бирергә мөмкин. Хәтта кәферләргә күбрәк тә

бирергә мөмкин. Чөнки пәйгамбәрез (с.г.в.) эйткәнчә, дөнья байлыгы Аллахы Тәгалә очен черкинен сыңар канатына да тормый. Э туры юлга Аллахы Тәгалә үзенең сөекле колларын гына кертә һәм Ул анда аларны Үзенең рәхмәтә белән генә кертә, без яхши булган очен түгел, бәлки үзенең теләгә белән. Байлыкка күлгәндә исә, киресенчә, Аллахы Тәгалә Үзенең яраткан колын байлыктан саклый, аны байлыктан ерак кыла. Расүллән (с.г.в.) эйтте: «Әгәр Аллахы Тәгалә Үзенең бер колын яратса, авыруны судан саклаган кебек, Ул аны дөнья малыннан саклый». (Тирмизи, 2036). Ягъни без кызыга торган булмаган кешенең дөньяга омтылуы телевизор каршында утырган кеше мисалы кебек: телевизор сүнгән кебек, үлем белән бу дөнья сүнә, андагы бер һәрсә дә калмык, экран ябыла, хаклык кала, эмма хаклыкка бер һәрсә дә хәзерләнмәгән була. Кеше күпмө генә дөнья малы артынан чапса да, дөнья малының аңа барыбер тәкъдириңә язылғаннан артыгы ирешмәячәк. Дөнья малын гына өмет иткән кеше бу дөньяда да бәхеткә ирешә алмый һәм ул ахирәттә дә бәхеттәз булачак. Э инде дөнья малына алданмаган, дөнья малын өмет итмәгән, киресенчә, ахирәтне өмет иткән, күнелендә иман белән тулган кеше бу дөньяда да бәхетле: чөнки ул бар булғанына канәгать, Раббысына шөкөр итә, Аллахы насып итсә, ул ахирәттә да бәхетле булачак. Э дөнья малына күлгәндә исә, тәкъдириңә язылғаны барыбер аңа ирешәчәк. Кеше күлнән малы, дәрәҗәссе бар вакытта үзенең үлеме турында, кыямәт көнө турында, Аллаху сөбханәһү вә тәгалә турында уйламый. Э бит үлем безиң үйлау-үйламаудан тормый, гомер адәм баласына тәкъдириңә язылған кадәр бирелгән. Шулай ук мал да, дәрәҗә дә күләме белән дә, күпмө вакытка бирелүе белән дә Аллахы Тәгалә тарафыннан билгеләнгән. Кергән малга алданырга кирәк түгел, вакытнан зәкәтен чыгарырга кирәк. Булган малларда мохтажларның да өлеше барлыгын онытмаска кирәк. Бирелгән малың, дәрәҗәнен кулда булырга тиешле вакыты узар, Аллахы Тәгалә төрле юллар белән ул малларны, дәрәҗәләрне алыр. Маллар да, дәрәҗәләр дә бетәр, ахирәткә дә бернинди эжер-савап ирешмәс. Кичә генә малга-дәрәҗәләргә ия булган кеше бүген үзе үк мөхтаждыкта калырга мөмкин.

Иң алда телгә алган аятыкә эйләнеп кайтык. Байлыкны бернәрсәгә санамаган өммәт тиз арада бөтен дөньяның байлыгына ирешә, ягъни дөнья байлыклары мөселманнарның аյак астында кала дип эйтсәк, дөреслеккә турырак килә торгандыр. Бу чорда да, әлбәттә, төрле кешеләр булғандыр, эмма мөселман өммәтэн әйдәп баруучылар үзләренең пәйгамбәрләре үрнәгендә байлыкка битараф булып кала алганнар. Монда берничә мисал карап китсәк урынлы булыр. Риваять кылыша, Гомәр радый Аллаху ганһе пәйгамбәр (с.г.в.) янына керде. Пәйгамбәр (с.г.в.) камыш намазлык өстенә иде, янында хөрмә яфракларыннан тукымга палас бар иде. Гомәр радый Аллаху ганһе елады. Пәйгамбәр (с.г.в.) эйтте: «Әй, Гомәр, сине һәрсә елата?» Гомәр радый Аллаху

ганһе эйтте: «Син Фарси патшасы Кәсрәны һәм Рум императорын зикер иттән, аларның дөньяда нинди хәлдә булын эйттән һәм синең янында хөрмә паласыннан башка һәрсә юк, ягъни алар алтын-көмеш тәхетләрдә, йомшак ятакларда, э син камыш паласта», диде. Шунда пәйгамбәр салл-Аллаху галәйхи вә сәлләм эйтте: «Алар очен - бу дөньяда, безиң очен - ахирәттә».

Бу чорга караган мисалларны күп китереп булыр иде. Эмма бу чор мөселманнарны алмашка башкалар килә, аларның диннәре күбрәк телдәбула, байлыкка мәхәббәт арта, башкаларны дингә тарту урынына алар диннән гаделсезлек эзләп, дингә гаделлек урнаштыруга алынып зур фетнәләр чыгаралар, ахырда исән вакытларында жәннәт белән шатландырылган олуг сәхәбләрдән булган Госман һәм Гали радый Аллаху ганһеләрне үтерүгә кадәр барып житәләр.

Байлык бер кешегә дә, милләткә дә шатлык китерми. Советлар Союзы таркалганда бар халык та чагыштырмача бер чама иде, бай түгел иде. 1992 елда «Тәүбә» мәчете ачылғанда, халык бер яклап «Студенческая» тукталышыннан, икенче яклап «Пединститут» тукталышыннан «Тәүбә» мәчетенә кадәр араны биләп тора иде. Бүгенте көндә кешенең ай кую түгел, гаете намазына килергә дә вакыты юк, чөнки аның байлыгы бар, байлык жыярга мөмкинлеге бар.

90чы еллар башында илдә үзгәртеп корулар башланганда милләтнен күтәрергә тиешле, суверенитетка алып барырга тиешле кайбер лидерләрбыз: «Без бай милләт булырга тиешбез, безиң дә үз байлырбыз булырга тиешбез», дигән лозунглар күтәреп чыктылар, алар теләкләренә ирештеләр, үзләре баедылар. Тик нигәдер мәчетләргә генә йөрмиләр. Бүгенте көндә дөньякулам иң бай кешеләр арасына керүчеләр арасында татар байлары да бар. Эмма аларның байлыгыннан дингә дә, милләткә дә бер файда да юк. Бүгенте көндәгә күп мәчетләр халык байлыкка күнекмәгән, ияләшмәгән вакытта салындылар. Э бүгенте исә салынган мәчеттә мулла тотарга шул халыкның ажасы житми. Халык байый, э милләт исә тагын да ныграк упкынга тәгәри. Байларбызыга инде милләт кирәкми, алар үзләренең телләрен дә, диннәрен дә белмиләр, инде үзләрен дә башка милләт кешесе дип саныйлар, балаларын да чит илләрдә укыталар, чит ил гражданнары булып торалар, хәтта диннәрен алыштыручылар да аз түгел. Димәк, байлык милләт очен бернинди үңай нәтиҗәләргә китермәдә. Пәйгамбәрез салл-Аллаху галәйхи вә сәлләм эйтә: «Кыйамәт көнендә сез жыелырысыз. Һәм эйтелең: «Кайда бу өммәтнең фәкийрләре һәм мескеннөр?» Алар торып басарлар. Һәм алардан «нинди гамәлләр қылдыгыз?» дип сорарлар. Алар: «Ий, Раббыбыз, син безне сыйнадың һәм без сабыр иттәк, син байлыкны һәм солтандыкны башкаларга бирдән», дип жавап бирерләр һәм алар жәннәткә башкалардан иртәрәк керерләр. Хисабның катылыгы байлыгы һәм хәкимлекке бар кешеләрдә калыр».

Адәм баласы дөньяга артык бирелмәсөн очен Аллахы Тәгалә кисәтә: 63.9. Ий, мәэминнәр, сезне малларыгыз һәм балаларыгыз Аллахы зикернән алдамасын, намаздан туктатмасын һәм Коръән белән гамәл қылудан гафил итмәсөн. Эгәр бу эшне берәү кылса, ягъни малына һәм балаларына алданып иманына, диненә кимчелек китерсө, андай кешеләр ахирәттә газапта булып хәсрәтләнүчелордөр.

Аллахы Тәгалә һәммәләребезне дә ахирәт очен тырышуучы тәкъва колларыннан насып кылсын.

hәм ул аны Үзе теләгән колына гына бирә. Минем вәгазем байлыкка, дәрәҗәгә омтылуның зиянында турында. Мәчетләргә болай да байлар йөрми иде. Хәзәр бай булмаганнары да йөрми. Тормыш авырлыгына дәүләтнең сүтәрәк кирәк түгел. Бүген эчкечелеккә, бозыклыкка бирелмәгән бөтен кеше дә тормышын уртача булса да алыш бара ала. Эмма уртача тормыш бүгенте кешенең нәфесен канәгатьләндерми, аның байлар кебек яшиш килә, ягъни аның да яхши фатирларда торасы, яисә үз йортын булдырасы, кыйммәтле машиналарда йөрисе килә. Максатына ирешу очен ипотека ала, кредитка көр, бурычлы була. Ул үзе дә сизмәстән үзенең нәфесенең колына әверелә. Аның мәчеткә йөрергә вакыты, сәдака бирергә акчасы калмык. Э бит ул тормышын ипотекасыз, кредиттез, бурычсыз да алыш барыр иде.

Госман ибне Гаффән радый Аллаху ганһеләрнә риваять кылышан, пәйгамбәрез салл-Аллаху галәйхи вә сәлләм эйткән: «Адәм баласының яшәү очен йорттан, гаурәтен каплау очен киенмән, шулай ук бер кисәк икмәткән һәм судан башка бернәрсәгә дә хакы юк (ягъни кыйамәт көнендә кеше бу һәрсәләр очен соралмас)». (Тирмизи, 2512)

Бүген вәгазем байлыкка омтылуның зиянында булды. Бу мөмкинлеген бар булып хәрчелеккә омтылу дигәннең аңлатмый, бәлки тормышының мәгънәссе байлыкка омтылу булырга тиеш түгелләгән генә аңлатла. Байлыкка омтылып кына байлыкка хужа булып булмый. Кем һәрсәнең күбрәк яратыла - ул шуның колы була. Раббысын яраткан кеше Раббысының колы була, дөньяны яраткан кеше дөньяның колы була.

Кеше фәкаты икенең берсөнә омтыла: яисә дөнья нигъмәтләренә, яисә Аллан ризалыгына. Ничек кенә булса да бу дөнья беркөн һәрбер кеше очен бетәчәк. Кыйамәт көне турында онытмасак иде. Байлар байлыклары хакында соралсалар, фәкйирләр сабырлыклары хакында соралырлар.

Габдулла бине Гамрдән, радый Аллаху ганһумә, риваять кылыша, Расүллән салл-Аллаху галәйхи вә сәлләм эйтте: «Кыйамәт көнендә сез жыелырысыз. Һәм эйтелең: «Кайда бу өммәтнең фәкийрләре һәм мескеннөр?» Алар торып басарлар. Һәм алардан «нинди гамәлләр қылдыгыз?» дип сорарлар. Алар: «Ий, Раббыбыз, син безне сыйнадың һәм без сабыр иттәк, син байлыкны һәм солтандыкны башкаларга бирдән», дип жавап бирерләр һәм алар жәннәткә башкалардан иртәрәк керерләр. Хисабның катылыгы байлыгы һәм хәкимлекке бар кешеләрдә калыр».

Адәм баласы дөньяга артык бирелмәсөн очен Аллахы Тәгалә кисәтә: 63.9. Ий, мәэминнәр, сезне малларыгыз һәм балаларыгыз Аллахы зикернән алдамасын, намаздан туктатмасын һәм Коръән белән гамәл қылудан гафил итмәсөн. Эгәр бу эшне берәү кылса, ягъни малына һәм балаларына алданып иманына, диненә кимчелек китерсө, андай кешеләр ахирәттә газапта булып хәсрәтләнүчелордөр.

Аллахы Тәгалә һәммәләребезне дә ахирәт очен тырышуучы тәкъва колларыннан насып кылсын.

Рөстәм хәэрәт Шәйхевәлиев,
Чаллының «Ак мәчет»
имам-хатыйбы.

БЕЛЭСЕЗМЕ?

Духа намазының вакыты кояш чыкканнан соң намаз укыр өчен мәкрүн вакыт узгач башлана һәм кояш зәвәлгә яқынлашуға тәмамлана (өйлә намазының вакыты керергә 20-40 минут кала). Духа намазы иң азы 2 рәкәттән, ин күбе 12 рәкәттән тора. Пәйгамбәрең (с.г.в.) әйткән: “Кем дайми рәвештә 2 рәкәттә духа намазы укыса, аның (кече) гөнаңлары кичерелер, хәтта алар дингездәге күбек кебек күп булса да”. “Кем 12 рәкәттә духа намазы укыса, шуна Аллах

жәннәттә сарай төзетер”. “Иәр иртә һәрбер буыныгыз өчен сәдака бирергә кирәк. Һәрбер тәсбих (сөбханаллаң сүзе) – сәдака, һәрбер тәхмид (әлхәмдүлләллаң сүзе) – сәдака, һәрбер тәхлил (ләиләһе илләллаң сүзләре) – сәдака, һәрбер тәкбир (Аллаһ әкбәр сүзләре) – сәдака. Һәм яхшылыкка өндәү – сәдака, һәм начарлык эшләүдән тыю – сәдака. Әмма боларның һәммәсен духа намазының ике рәкәттә алыштыра”.

(“Ислам дине нигезләре” инән)

Ришият Курамишин

Сонғы сыйнау

(Хикәя)

Кояш урман артыннан күтәрелеп, сүрән нурлары белән авыл ихаталарын сизелер-сизелмәс яктырта башлауга ук, өчимәнлеләр Нургали абый белән Кәүсәрия апа түрнәдагы шомлы хәбәрне кабалана-кабалана бер-берсөн тапшыра башлады. Авылның хәрмәтле абыстасе һәм мәхтәрәм аксакалы булган әби-бабайны киче тәнлә бер исерек машинасы белән бәрдереп киткән... Урамда кап-карангы иде, шулай да, машина номерын күреп калучылар булгач, гаепле кешене бик тиз эләктергәннәр үзе, ләкин... халык бик яраткан, олы ихтирамга ия булган ике өлкән кешенең хәле бик авыр икән, бик авыр... Күр син аны: Рамазан аенда, төнгө тәрәвих намазыннан кайтканда шундый бәләга тарыганнар бит, ё!

Нургали абый белән Кәүсәрия апаны район хастаханәсөн бергә, ике кешелек аерым палатага яткырдылар. Илле елга якын бер гаилә булып гөмер кичергән әби белән бабайны аермыйча, бер-берсөн иштәш вә терәк булырлар дип, шулай бергә урнаштырганнар иде. Улы Саха республикасының Мирный шәһәрендә, қызы исә бөтенләй чит илдә – Германиядә шәгәнлектән, аларны башта борчымаска булдылар, әмма сонрак, бабайның хәле начарайгач, хәбәр итеп чакыртылар. Хәер, якын туганнары янда булмаса да, палатадан халык бер дә өзелеп тормады: күрше-кулән, мәчет картлары, башка авылдашлары килеп, күчтәнәк тә китердө, көчләрнән килгәнчә ярдәм дә итте. Сигезенче дистәне ваклап баручы карт белән карчыкка авыл халкының зур хәрмәт күрсәтүе алар ихласлы дин әһелләре булган өчен ғенә түгел, күркәм холыкларына, ачык, нурлы йәзләренә дә бәйле иде. Моннан тыш әле яшь чакларындағы танышу хатирәсө дә үзенә қүрә бер сәбәп булды. Шуши тормыш хәле, менә инде берничә дистә ел дәвамында авыл тарихына мәнәсәбәтле қызыкли қыйссаса буларак, буыннан буынга, телдән телгә күчеп килде. Аны иштәкә, кемдер елмайды, кемдер хисә бирелеп, күз яшьләрен тыя алмыйча елады, әмма күпләр бу хәлне олы бер гыйбәрәт вә хикмәтле сабак итеп кабул итте...

...Яшь чагында Нургали агач ташый торган зур йәк машинасында әшләде. Ул вакытта, техника аз булу сәбәпле, машина йәртүчеләрне бик еш нормадан арттырып әшләттәләр, кайвакытта хәтта төнен дә юлга чыгарга туры килде. Менә шундый карангы төннәрнәң берсендә тәмам алжыган өтеге рульдә барганды йоклап китә һәм аның юан бүрәнәләр төялгән машинасы тирән еримга әйләнеп тәшә. Ярый әле арттан МТС тракторы кайткан була. Тракторчы абызый, ауган йәк машинасын күреп, авылга чаба һәм ашыгыч ярдәм белән милиция хәзмәткәрләрен чакыра. Фажига урынына килеп житкән табиб исә... суламыйча яткан өтегнән авыр жәрәхәтләрдән һәлак булын белдерә. Каты яраланып, канга буялышп беткән гәүдәдә, чыннан да, җан әсәре барлыгы сизелми иде. Инде нишләргә – медицина хәзмәткәре шоферның үлемен рәвештә раслагач,

“мәетне” район үзәгендәге моргка илтеп күялар. Шунда берничә сәгать ятканнан соң, егет, Аллаһының безгә мәгълүм булмаган тәкъдири белән, анына килә. Бик каты тунғаның һәм яраларның хәйран авыртырып сызлавын тойган егет беравык үзенең кайда икәнен аңыша алмыйча ятты. Ләкин яралары бәйләнмәгәнен, тимер ятагында ни матрасы, ни юрганы булмавын сизгәч, кайда эләккәнен чамалый башлады: “Иә Хода... Мине үлгән дип белеп, мәетләр саклагычына китереп куйганнар түгелме соң... Мортга бит мин...”. Әлеге шомлы, төтрәндергеч үй Нургалиның қүнелен тәмам пошаманга салды. “Шуши зәһәр салкын, карангы, куркыныч урында тагын күпмә ятарга туры килер икән?.. Озакка китсә, чыннан да үлеп, җаның белән хушлашырга туры килмәгә...”.

Күнел төпкелендә пысыкп торган яшәү өметен чарасызылык күлгәгесе кара шәүләсә белән каплый башлаган мәлдә, дәм карангы бүлмәнен шомлылыгын тагын да арттырып, кемнәндер сұлкылдан елаган тавышы ишетелде. “Саташам бугай...”, – дип үзәлдүнина уйлап күйдә егет. Ләкин яндагы елау тавышы тукталмагач, кымшанудан җәрәхәтләрнәң каты авыртып алганын сизеп алса да, гажәләнү хисе тәэсирендә, Нургали бераз күтәрелеп, башын тавышы ишетелгән якка борды.

- Әй... Кем бу?.. – дип карангыга аваз салған егет үзенең хырылдан чыккан тавышыннан сискәнеп күйдә. – Монда кемдер бармы?..

- Бар... – диде бер хатын-кызы, һәм борының мышылдыаты: “Мин бу?..”, – дип өстәдө дә үксү-үксү елпасын дәвам итте.

- Кем “мин”? – Әле ғенә чыгып китә язган котының әкән ғенә урыннына урнаша башлавын тойган Нургали шуши кешеләрчә бирелгән жаۋаптан бераз тынычлана тәште. – Исеменең ишек соң синең?

- Кәү...сәрия... – диде тавышы яссе, исеменең беренче һәм икенче ижекләре арасында яңа мышык-мышык килеп.

- Ә мин Нургали... – Янында исән кеше булына аның тәшенгәннән соң, егет сөенеченнән торырга талпынды, әмма башындағы яраның үзен кинәт “белдереп” алыннан ынғырашып күйдә да, яңа урыннына ауды. Соңынан исә, бераз тынычлангач, көчәнмәскә тырышып, әкән ғенә тагын бер соравын бирдә.

- Ә син, Кәүсәрия... безнең кайда ятканыбызын беләсөнмә?

- Морыгта... – дип жаۋаплады “елак тавыш”, шуши үзенең мәгънәсөнә әллә ни исе китмәгәндәй.

- Менә мин дә аны шулай уйлаганыем... – диде Нургали, һәм беравык дәшмичә ятканнан соң, сөйләшүне дәвам итте:

- Кәүсәрия... Син монда ничек эләктең соң?

- Баттым... – дип қыска һәм беркатлы жаۋап бирдә тавыш карангы почмактан. – Ә син?

- Ә мин... рульдә чакта йоклап китеп... машинам белән чокырга әйләнеп тәштем...

Булмәдә тынылкы урнашты. Бер-берсөнен жаۋабыннан хәйран калып, егет белән кызы күпмәдер вакыт гажәләнеп дәшмичә ятты. Чыннан да, ышанырлык хәл мени? Бер көнне “үлеп”, бервакытта “терелгән” ике “мәет” бер урында шулай очрашын әле? Шаккатырлык тәкъдири галәмәтебулмый, тагын ни булсын? Йә Аллах...

Шул вакытта үзләрен кабер эченә яткандай тойган яшьләрнәң қүнелләре бербәтән булып, олы, якты дөньяга чыгу максатына ирешүдә бер-берсөнә сүзсез ғенә ярдәм итешергә вәгъдә бирдә. Жәрәхәтләре каты сызлаудан, төнгө салкын үзәкләрә үтеп тундырудан гаять жәфаланып ятса да, Нургали җаны тернәкләнеп китүен һәм яшәү дәрманына ия булын сизде. Кәүсәрия дә, читтәрәк яткан егетнәң ни кыяфәтен күз алдына китерә алмаган, ни холык-фигыльләрен белмәгән килеш, аның шуши минутларда үзе өчен дөньядагы иң якын, ин кирәклө кеше булын анлады.

- Нургали...

- Әйе, Кәүсәрия...

- Бик сүүк монда... Тундым мин, Нургали... Ни кулларымны, ни аяklärимны тоймый...

Үзенең нинди хәлдә булын абайлап бетермәгән егет, яраларның авыртыуна көч-хәл белән түзеп, башта күтәрелеп утыра, аннары идәнгә төшеп, иреннәрен тешпи-тешли, үрмеләп-шүшүшп дигәндәй, тавыш ишетелгән якка хәрәкәтләнә башлый, ләкин кызы яткан сәндерәгә кадәр килеп житкәч, хәле бетеп ынғырашып ала да, туктап кала. Каты тунудан һәм күрше “мәетнәң” янына ук килеп туктавыннан тәмам күркүгә төшкән кызы тагын да ныграк калтырана башлый. Әмма қытыршы күлнәң беләнәнә кагылышын тойгач, әүвәл сискәнеп алса да, бераздан тынычланаң киткәндәй була.

- Кәүсәрия... Монда төшә аласыны? Төшсәң, бер-беребезгә сыенып җылышын идек, дим...

Бер-берсөнә инде сыенырга өлгергән ике җаның калып-гәүдәләрдә дә берләшкәч, калебләр тебендә пысыкп торган өмет чаткысы зураеп, ныграк, ышанычлырак итеп янып китте, хәтта... олы мәхәббәт ялкынына әверелеп, бу булмәнен ғенә түгел, бар дөньяны – хәзерге һәм алдагы тормышын сөенечле яктыртып жибәрдә.

Соңыннан иртәнгә якта күлгән санитарның бер-берсөнә елышип утырган ике “мәетне” күргәч ничек қычкырып жибәрүен дә, яралардан йәзә өртүлпіп, шешенеп, зәңгәрләнеп бетү сәбәпле әқиятләрдәге күркыныч диюгә охшаган егеткә берсүзсез кияүгә чыгарга ризалашкан Кәүсәриянең кешелекле гамәлен дә авыл халкы жай чыккан саен қызык бер хәл итеп исә алды. Чыннан да, Нургалиләр өенә килен булып төшкәндә, Кәүсәрия аның бу төбәктеге ин чибәр, ин уңған-булган егетләрнәң берсе икәнен белмәдә. Умыртка баганаң бераз заарланган булгач, Нургалигә ярты ел чамасы урын өстендә ятарга туры килде. Шул вакытта нәкъ менә Кәүсәрия аңа үз-үзенә ышанырга ярдәм итте, кайчакларда ире тәшенкелеккә берелеп, қүнел сүрелсә, шаяртыбрақ: “Теге төнне морыгта минем янга килә алдың бит? Димәк, аякка басасың, Аллах боерса!” – дип юата иде үзен. Ә терелгәч, Нургали шәкәр үзәннән аякка гына түгел, намазга да басты. Хәләл жефете дә дин юлын үз итеп, намаз яссе дә булды, авыл абыстасе ярдәмә белән гарәп хәрефләрән үзләштереп, Коръән уқыра да өйрәнде. Өлкән яшьтәгә абыстай вафат булгач исә, аның вазифаларын Кәүсәрия башкара башлады.

(Дәвамы бар).

ӘДӘБИ СҮЗ

Мәчетләргә юл ачык

Бу гузәл, якты дөньяны
Раббыбыз хасил иткән.
Ризык итеп, тел йотарлык
Нигъметләр жиргә сипкән.
Гыйлемле булсын инсан дип,
Изге Коръәнен биргән.
Китабын укып белгәннен
Күнелен акка күмгән.
Изге китап сүзләрнән
Чыкмаган әби-бабам.
Зикер әйтеп, тәсбих тартып
Раббысын олылаган.
Көмеш айлы манарапар

Ямь естәгән авылга.
Азан моның ишетүгә
Халым баскан намазга.
Булган вакыт...
Яралаган күп жаннарны
Имансызылык дәвере.
Жимерелгән мәчетләрнә
Саклый халым хәтере.
Динбездән яза яздык,
Яшердек Коръәннәрне...
Күпиме гөнаң, хата, ялгыш,
Үйласак үткәннәрнә...
Иншәаллаң, инде хәзәр
Мәчетләргә юл ачык.
Калебләрне чистартырга
Йә, халым, әйдә, ашык!
Коръән нурына коенип,

Укыйк без аяты-сүрә.
Гыйбадәт қылган колларын
Раббыбыз якын күрә.
Динебез хак, камил, күркәм,
Нигезе анын – иман.
Бу буләкләрне жибәргән
Раббыбызга мактау, дан!

Дога қылышп яши аналар.
Кыен чакта газиз баласына
Жаның бирергә дә ризалар.
Әй балалар, кайда торсагыз да –
Каламы ул, әллә саламы,
Ожмах – ана аяк астында бит,
Калдырмагыз ялгыз ананы!
Фәнис Фәхретдинова,
Башкортстанның Күшинаренко районы
Әхмәт авылы.

Тик балалар канат ныгыткач та
Таралалар очып еракка.

